

Strona główna>Roszczenia pieniężne>Europejski nakaz zapłaty

Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

słoweński

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki

Swipe to change

Europejski nakaz zapłaty**Słowenia****1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty**

W ustawodawstwie słoweńskim ustanowiono postępowanie w sprawie wydania nakazu zapłaty. Postępowanie w sprawie wydania nakazu zapłaty regulują art. 431–441 ustawy o postępowaniu cywilnym (Zakon o pravdnem postopku, ZPP).

1.1 Zakres i postępowanie

Postępowanie w sprawie wydania nakazu zapłaty jest to szczególne postępowanie przyspieszone służące wyegzekwowaniu roszczenia pieniężnego, które stało się wymagalne, jeżeli na poparcie tego roszczenia przedstawiono dokument, który zgodnie z prawem ma wyższą wartość dowodową (dokument autentyczny). Nakaz zapłaty jest wydawany zarówno w sprawach krajowych, jak i w sprawach transgranicznych.

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Nakaz zapłaty może zostać wydany wyłącznie w odniesieniu do roszczenia dotyczącego zobowiązania pieniężnego (roszczenie pieniężne). Roszczenie to może dotyczyć wyłącznie zobowiązań umownych lub pozaumownych, których wartość została wyrażona nominalnie. Wyjątkiem jest pisemne wypowiedzenie najmu pomieszczeń handlowych i późniejsze opróżnianie magazynów, kiedy to zastosowanie ma specjalna procedura wydawania nakazu zapłaty. Wspomniany wyjątek jest określony w art. 29 ustawy o budynkach i pomieszczeniach handlowych (Zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih), który stanowi, że na podstawie sporządzonego przez wynajmującego pisemnego wypowiedzenia najmu oraz wniosku o opuszczenie budynku handlowego lub pomieszczeń handlowych sąd wydaje nakaz opuszczenia budynku handlowego lub pomieszczeń handlowych, jeżeli z pisemnego wypowiedzenia najmu lub z wniosku oraz z umowy najmu lub dowodów, o których mowa w poprzednim artykule, wynika, że wynajmujący ma prawo do wypowiedzenia najmu lub wystąpienia z wnioskiem o opuszczenie budynku handlowego lub pomieszczeń handlowych.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie istnieje górny pułap wartości roszczenia.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Zgodnie z przepisami ustawy o postępowaniu cywilnym sąd wydaje również nakaz zapłaty z urzędu, jeżeli we wniesionym powództwie powód nie zwrócił się o wydanie takiego nakazu, lecz spełnione są warunki jego wydania, tj. w sytuacji, w której powód wniósł zwykłe powództwo i nie złożył wniosku o wydanie nakazu zapłaty. Wydanie nakazu zapłaty jest zatem obowiązkiem sędziego i nie jest uzależnione od złożenia stosownego wniosku przez powoda, jeżeli spełnione są warunki wydania takiego nakazu przewidziane w prawie.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tak.

1.2 Sąd właściwy

W Słowenii właściwość do rozpoznania pozwu o wydanie nakazu zapłaty ustala się w taki sam sposób jak w przypadku powództw innego rodzaju; oznacza to, że właściwość rzeczową do wydania nakazu zapłaty mają sądy okręgowe (*okrožna sodišča*), jak również sądy rejonowe (*okrajna sodišča*). Właściwość rzeczową ustala się na podstawie wartości przedmiotu sporu (lub biorąc pod uwagę charakter sporu, np. w sprawach handlowych). Sądy rejonowe są właściwe do orzekania w sporach dotyczących roszczeń majątkowych, jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przekracza 20 000 EUR. Sądy okręgowe są właściwe do orzekania w sporach dotyczących roszczeń majątkowych, jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza 20 000 EUR. Sprawy z zakresu prawa handlowego w pierwszej instancji rozpoznają i rozstrzygają wyłącznie sądy okręgowe. Spory handlowe to spory cywilne, w których jedna ze stron jest osobą prawną (spółką, instytucją, spółdzielnią). Spory handlowe obejmują również sprawy, w których jedna ze stron jest organem państwowym lub innego rodzaju organem samorządu terytorialnego, takim jak gmina.

Właściwość miejscowa określa, który z sądów posiadających właściwość rzeczową jest właściwy do rozpoznania danej sprawy. Zgodnie z ogólną zasadą dotyczącą właściwości miejscowej powództwo przeciwko osobie fizycznej lub prawnej należy wytoczyć przed sąd właściwy miejscowo dla obszaru, na którym pozwany ma miejsce stałego zamieszkania lub, jeżeli jest to osoba prawna, miejsce, gdzie ma ona swoją siedzibę statutową. W przypadku powództwa przeciwko zagranicznej osobie fizycznej lub prawnej za sąd posiadający ogólną właściwość miejscową uznaje się sąd właściwy dla obszaru, na którym dana osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w Słowenii lub na którym dana osoba prawna ma swój oddział. W ustawodawstwie słoweńskim ustanowiono również zasadę dotyczącą szczególnej właściwości miejscowej, którą ustala się ze względu na przedmiot i strony sporu.

Aby uzyskać dodatkowe informacje na ten temat, zob. odpowiedzi przedstawione w sekcji poświęconej wnoszeniu sprawy do sądu.

1.3 Wymogi formalne

Wydanie nakazu zapłaty jest uzależnione od spełnienia dwóch warunków: sprawa musi dotyczyć roszczenia pieniężnego, które stało się wymagalne, oraz roszczenie musi opierać się na dokumencie autentycznym. Pozew o wydanie nakazu zapłaty musi zawierać wszystkie elementy, które zgodnie z obowiązującymi przepisami musi zawierać każdy inny pozew: oznaczenie sądu, oznaczenie stron oraz ich miejsca stałego lub tymczasowego zamieszkania bądź siedziby, oznaczenie pełnomocników procesowych lub przedstawicieli, żądanie główne i żądania poboczne, fakty na poparcie żądania powoda, dowody uzasadniające te fakty, wartość przedmiotu sporu oraz podpis. Ponadto do pozwu należy dołączyć dokument autentyczny (oryginał dokumentu lub jego kopię poświadczoną za zgodność z oryginałem).

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

W ustawodawstwie słoweńskim nie przewidziano wymogu złożenia pozwu o wydanie nakazu zapłaty na standardowym formularzu; taki formularz nie został opracowany. Pozew musi zawierać określone w prawie elementy, o których mowa powyżej w pkt 1.3 (obligatoryjne elementy pozwu).

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

W postępowaniu w sprawie wydania nakazu zapłaty nie istnieje przymus adwokacki. Jeżeli strona korzysta z zastępstwa procesowego w postępowaniu przed sądem okręgowym, wówczas pełnomocnik musi być adwokatem lub osobą, która złożyła państwowy egzamin adwokacki. Przymus adwokacki istnieje w postępowaniu dotyczącym nadzwyczajnych środków odwoławczych.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

W pozwie należy wskazać podstawę i wysokość zadłużenia, a także dowód pozwalający potwierdzić zgodność przedstawionych w pozwie roszczeń z prawdą; należy również podać kwotę i walutę, a także datę wymagalności roszczeń pieniężnych. Jeżeli przedmiotem roszczenia są odsetki, należy je również dokładnie określić (tj. podać stopę procentową i okres, którego dotyczy roszczenie). Data wymagalności roszczenia musi wyraźnie wynikać z dokumentu autentycznego.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Tak, do pozwu o wydanie nakazu zapłaty należy dołączyć oryginał dokumentu autentycznego lub jego kopię poświadczoną za zgodność z oryginałem. W postępowaniu w sprawie wydania nakazu zapłaty w sporze handlowym strony nie mają obowiązku dołączenia oryginału dokumentu autentycznego ani jego kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem. W takim przypadku wystarczy, aby kopia takiego dokumentu została poświadczona przez uprawniony organ osoby prawnej.

Dokument autentyczny jest to dokument, który nie posiada właściwości tytułu egzekucyjnego, ale w dużej mierze uprawdopodobnia istnienie danego roszczenia. Dokument jest autentyczny, jeżeli został za taki uznany na mocy ustawy o postępowaniu cywilnym lub innej ustawy. Zgodnie z ustawą o postępowaniu cywilnym dokumentami autentycznymi są: dokumenty urzędowe, dokumenty prywatne opatrzone podpisem dłużnika poświadczonym przez organ upoważniony do poświadczania podpisów, weksle i чеки wraz z zastrzeżeniami i fakturami korygującymi, jeżeli są one konieczne do powstania roszczenia, wyciągi z uwierzytelnionych ksiąg rachunkowych, faktury oraz dokumenty, które na mocy przepisów szczególnych mają charakter dokumentu urzędowego. Dokument wydany za granicą, który spełnia warunki umożliwiające jego stosowanie w Słowenii, może również stanowić dokument autentyczny. Wyjątek: sąd może wydać nakaz zapłaty przeciwko pozwanemu bez konieczności przedłożenia dokumentu autentycznego, jeżeli roszczenie dotyczy roszczenia pieniężnego, które stało się wymagalne i którego kwota nie przekracza 2000 EUR, a w pozwie wskazano podstawę i wysokość zadłużenia oraz dowód pozwalający potwierdzić zgodność przedstawionych w pozwie roszczeń z prawdą, przy czym wyjątek ten nie ma zastosowania do sporów handlowych (art. 494 ZPP).

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci pozew o wydanie nakazu zapłaty, jeżeli warunki wstępne wydania takiego nakazu nie są spełnione, tj. jeżeli brak jest roszczenia pieniężnego, które stało się wymagalne oraz dokumentu autentycznego, który stanowi podstawę roszczenia.

Jeżeli sąd nie odrzuci pozwu o wydanie nakazu zapłaty, postępowanie wszczęte na jego podstawie pozostaje w toku.

1.5 Odwołanie

Na postanowienie o odrzuceniu pozwu o wydanie nakazu zapłaty nie przysługuje zażalenie; podobnie powód nie może zakwestionować takiego postanowienia, wnosząc apelację.

Środkiem prawnym, z którego pozwany może skorzystać w celu zakwestionowania nakazu zapłaty, jest wniesienie zarzutów. Termin na wniesienie zarzutów wynosi osiem dni od daty doręczenia nakazu zapłaty pozwanemu (trzy dni w przypadku sporów dotyczących weksli i czeków). Zarzuty należy uzasadnić – w przeciwnym razie zostaną one uznane za bezpodstawne. Na postanowienie w sprawie zarzutów przysługuje zażalenie.

Jeżeli pozwany zakwestionuje nakaz zapłaty wyłącznie w części dotyczącej kosztów, od takiego postanowienia można się odwołać wyłącznie w drodze zażalenia.

1.6 Sprzeciw

Pozwany może wnieść zarzuty wobec roszczenia powoda. Zarzuty należy uzasadnić. Należy też przedstawić w nich wszystkie fakty i dowody na ich poparcie, w przeciwnym razie zostaną one uznane za bezpodstawne (art. 435 akapit drugi ZPP). Pozwany musi zatem uwzględnić w zarzutach fakty istotne z punktu widzenia prawa, tj. fakty, na podstawie których roszczenie można oddalić (jeżeli ich prawdziwość zostanie potwierdzona). Twierdzenia dotyczące tych faktów muszą być konkretne i szczegółowe.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli sąd nie odrzuci zarzutów pozwanego z uwagi na ich zbyt późne wniesienie lub niekompletność i niezgodność z prawem ani ich nie oddali, postępowanie toczy się dalej zgodnie z treścią pozwu.

Strony mogą przedstawić nowe fakty i przedłożyć nowe dowody na pierwszej rozprawie, a pozwany może również wnieść nowe zarzuty wobec zakwestionowanej części nakazu zapłaty.

W orzeczeniu rozstrzygającym co do istoty sprawy sąd wskazuje, czy nakaz zapłaty ma zostać utrzymany w mocy w całości lub w części, czy też należy go uchylić (art. 436 ustawy o postępowaniu cywilnym).

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli strona przeciwna nie wnieśli zarzutów ani się nie odwoła w inny sposób, postanowienie lub nakaz zapłaty uznaje się za prawomocne i wykonalne.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Powód musi wyraźnie zwrócić się do sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności. Orzeczenie sądowe staje się wykonalne po jego uprawomocnieniu się i po upływie terminu na dobrowolne wywiązanie się ze zobowiązań (akapit pierwszy ustawy o egzekwowaniu i zabezpieczeniu roszczeń).

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Jeżeli przeciwko nakazowi zapłaty nie wniesiono żadnych zarzutów lub jeżeli takie zarzuty zostały odrzucone lub oddalone, nakaz staje się prawomocny i nie może zostać zaskarżony w drodze apelacji.

Prawomocny nakaz zapłaty można zaskarżyć za pomocą nadzwyczajnych środków odwoławczych.

Powiązane strony

<http://www.pisrs.si/Pis.web/>

<https://www.uradni-list.si/>

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

<http://www.sodisce.si/>

Ostatnia aktualizacja: 03/11/2015

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.